

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/191/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816209050
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8816209050.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinom Kopinom v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: J. S., K.. XX.XX.XXXX, O. R. Q. XXX, (pôvodne žalovaná Q. S., K.. XX.X.XXXX), o zaplatenie 104,32 € s prísl. t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 104,32 € do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania. O výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 104,32 € spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 104,32 € od 5.8.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 4.5.2015 v súlade s § 269 ods.2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“) a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky (ďalej len „VOP“) Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovanú zriadil a viedol účet č. W. tak, ako preukazujú priložené výpisy z účtov. Podľa príslušných ustanovení Zmluvy sa táto spravuje aj znením obchodných podmienok banky pre jednotlivé produkty a VOP, pričom žalovaná sa s ich znením pred podpisom zmluvy riadne oboznámila, čo potvrdila svojím podpisom. Podľa príslušných ustanovení Zmluvy je banka oprávnená za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ťarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov. V zmysle bodu 3.8 VOP, klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovanou tým, že sa dostala na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnala, žalobca zatvoril účet žalovanej č. W., o čom žalovanú informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 5.8.2016 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet č. W. - táto transakcia má spravidla popis „Bezhotovostný prevod Vyrovnanie zostatku zatvoreného účtu“ alebo „Prevedenie dlhu klienta“, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovaného. V zmysle 3.12 VOP: „Pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené

prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ V súlade s citovaným znením VOP v spojení s Výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky 104,32 € (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom vo výške 28 % p.a. (úroková sadzba platná od 01.07.2012), a to až do vyplatenia celej pohľadávky.

3. O uvedenom nároku súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pod sp.zn. XCsp/XXX/XXXX-XX zo dňa 19.3.2019 takto: „I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 104,32 € do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a . III. Žalobca n e m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania.“

4. Voči výroku II., III. citovaného rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie.

5. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením sp.zn. 9Co/125/2019-94 zo dňa 28.1.2020 rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

6. V odôvodnení predmetného uznesenia krajský súd uviedol, že z predloženého spisového materiálu vyplýva, že žalovaná zomrela dňa 30.12.2018. Súd prvej inštancie o žalobe voči nej smerujúcej rozhodol dňa 19.3.2019, t.j. v čase, keď žalobou označená žalovaná už bola mŕtva. Išlo o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, a to procesnej subjektivity v čase rozhodnutia súdu na strane žalovanej, preto nadriadený súd rozsudok súdu prvej inštancie nezrušil len v namietaných výrokoch odvolateľa - žalobcu, ale zrušil ho v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Po vrátení veci, v priebehu ďalšieho konania nariadil súdu prvej inštancie zaoberať sa tým, či vzhľadom na predmet konania v zmysle povahy sporu, môže v konaní pokračovať, pokiaľ áno, s kým (§63 CSP) alebo či má konanie zastaviť (§62 CSP) a vo veci rozhodne.

7. Podľa §391 ods. 2 Zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný správny poriadok (ďalej len „CSP“), Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

8. Súd viazaný právne záväzným právnym názorom vyjadreným v uznesení odvolacieho súdu preveril, či prichádza do úvahy právne nástupníctvo po žalovanej, zomrelej v priebehu súdneho konania, alebo je namieste zastavenie konania. Súd si do konania pripojil uznesenie notárky X.. Q. H. O., U. W. S., W..G.. XD/XX/XXXX, P. XX/XXXX-O. zo dňa 13.3.2019. Z neho zistil, že na základe schválenej dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva sa dedičom po poručiťke Q. S. (pôvodne žalovanej) stal J. S., K.. XX.XX.XXXX. Zároveň z tohto uznesenia vyplýva, že majetok, ktorý zdedil, postačuje na pokrytie pohľadávky žalovanej v tomto spore. Na základe toho tak podmienka pre prechod zodpovednosti za poručiťkine (pôvodne žalovanej) dlhy podľa §470 ods. 1 Občianskeho zákonníka na dediča splnená bola. Na základe toho tak súd uznesením sp.zn. XCsp/XXX/XXXX-XX zo dňa 18.6.2020 rozhodol tak, že bude pokračovať v konaní na strane žalovaného s J. S., K.. XX.XX.XXXX, ako právnym nástupcom pôvodne žalovanej Q. S..

9. Nakoľko boli splnené podmienky podľa §297 písmeno b) CSP, súd vo veci pojednávanie nenariaďoval.

10. Po opätovnom posúdení veci súd rozhodol tak ako v pôvodnom rozsudku. O spotrebiteľskom charaktere sporu zrejme niet dôvodu pochybovať, ohľadom toho súd v celom rozsahu odkazuje na svoj rozsudok napadnutý odvolaním zo dňa 19.3.2019 - odsek 8.-34. odôvodnenia.

11. K dôvodom pre nepriznanie žalobcom nárokovaného dohodnutého úroku vo výške 28% p.a. zo sumy 104,32 € od 5.8.2016 do zaplatenia, súd rovnako zotrváva na svojej argumentácii v odvolaní napadnutom rozsudku zo dňa 19.3.2019 (ods. 35.-47. odôvodnenia), ktoré dopĺňa:

12. Je zřejmé, že v zrušujúcom uznesení nadriadeného súdu, ktorým zrušil celý napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, sa nadriadený súd nezaoberal odvolacími námietkami žalobcu. Napadnutý rozsudok zrušil iba z dôvodu absencie procesnej subjektivity u žalovanej.

13. Súd tak dopĺňa odôvodnenie tohto rozsudku o vyrovnanie sa s odvolacími námietkami žalobcu voči zrušenému rozsudku súdu prvej inštancie:

14. Súd sa pred opätovným rozhodnutím oboznámil s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom v prílohe svojho odvolania, a to: úrokové sadzby produktov účinné od 1.4.2014, Všeobecné obchodné podmienky V.Q. O. W., a.s. účinné od 1.7.2016.

15. Podľa §2 písmeno f) Zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ZSÚ), prekročením je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

16. Podľa §18 ods. 1 ZSÚ, Ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

17. Súd sa oboznámil s právnou argumentáciou žalobcu vyjadrenom v jeho odvolaní voči Rozsudku súdu prvej inštancie sp.zn. XCsp/XXX/XXXX-XX zo dňa 19.3.2019 a zotrváva na druhom výroku tohto rozsudku, a to na nepriznaní 28%-tného úroku z prekročenia, resp. nepovoleného prečerpania z nasledovných dôvodov:

18. Súd súhlasí s právnou argumentáciou žalobcu, kde je možné konštatovať rozdiel medzi povoleným prečerpaním a prekročením, ako cituje žalobca v odvolaní - rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp.zn. 5Co/140/2018 zo dňa 19.12.2018.

19. Súd súhlasí aj s právnou argumentáciou žalobcu v odvolaní, kde cituje rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 41Co/39/2018 z 23.1.2019, a to v tom zmysle, že nepovolené prečerpanie je podstatným porušením zmluvy, ktoré má za následok nielen právo banky požadovať úroky za prečerpanie finančných prostriedkov na účte, ale má právo aj na zrušenie takéhoto účtu. V tomto kontexte tu však súd hodnotí ako nekalú a nečestnú praktiku banky, a to uplatnenie nároku na vysoký úrok za prečerpanie - 28% ročne, ale nevyužitie práva na zrušenie účtu. Urobila iba internú účtovnú operáciu, kedy previedla dlh klienta a ako konštatuje žalovaný v odvolaní, ako aj v samotnej žalobe, urobila len bankovú operáciu označenú ako „zatvorenie účtu“, ale nie zrušenie účtu. Takéto konanie banky evokuje nečestnú praktiku spočívajúcu v tom, že sa chce obohatiť na úkor žalovaného tým, že nevyužila svoje právo na zrušenie takéhoto účtu, do ktorého právneho úkonu by eventuálne mohla mať nárok na úrok z nepovoleného prečerpania, ale účet nechala otvorený i napriek evidovanému dlhu na ňom a internej bankovej operácii, kde tento zostatok na účte uviedla do stavu „0“, na základe čoho si i samotnou žalobou nárokuje zaplatenie úroku za prečerpanie až do zaplatenia. Pritom vzhľadom na správanie sa a postoj pôvodnej žalovanej bezprostredne pred prevedením bankovej operácie „zatvorenie účtu“ pri splnení povinnosti banky ako dobrého hospodára pri spravovaní tohto typu účtu muselo byť (a celkom určite i bolo) banke jasné, že účet žalovaná ďalej potrebovať a používať nebude.

20. Súd súhlasí aj s právnou argumentáciou v odvolaní žalobcu, kde odkazuje žalobca na §2 písmeno f) ZSÚ, kde je definovaný pojem „prekročenie“ a na §18 ods. 1, kde sú definované povinnosti veriteľa, ktorý prekročenie umožní. V tejto právnej norme sa uvádza, že veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej forme, v podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, resp. sankciách úroku z omeškania, poplatkov, poplatkov za prekročenie, podmienkach, za ktorých sa poplatky môžu meniť. Tu žalobca uvádza, že tieto podmienky splnil a to tým, že 1/ úroková sadzba prekročenia je zverejnená na web stránke banky v aktuálnom znení, 2/ zverejnená je na každom obchodnom mieste, pobočke banky, 3/ o každej zmene dokumentácie je klient banky informovaný bankou aj vo výpise z účtu, ako aj prostredníctvom internetbankingu. Vo výpise z účtu je okrem toho uvedená aj úroková sadzba prečerpania.

21. K týmto tvrdeniam žalobca ale neunesol dôkazné bremeno, pretože jediný výpis z účtu, ktorý doložil, je výpis z účtu, obsahujúci účtovnú operáciu, a to prevod bankového zostatku do bodu „0“ (čl. 11 spisu), kde nie je uvedená žiadna úroková sadzba za prekročenie.

22. Súd zverejnenie takýchto úrokových sadziieb na web stránke banky v žiadnom prípade nemôže považovať za splnenie povinnosti podľa §18 ods. 1 - žalobca nepreukázal, aby informoval spotrebiteľa v listinnej podobe o tejto výške úrokovej sadzby.

23. Pokiaľ ide o zverejnenie na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, súd v žiadnom prípade nemôže akceptovať právnu argumentáciu žalobcu, že by túto svoju povinnosť splnil zverejnením tejto úrokovej sadzby na web stránke banky. Súd §18 ods. 1 - pokiaľ ide o zverejnenie na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, vykladá tak, že by sa mohlo jednať o nejaké CD alebo USB kľúč, príp. iný nosič dát, ktorý by žalobca adresne doručoval žalovanému, samozrejme i to len za predpokladu, že žalovaný - spotrebiteľ by mal nejakú dostupnú výpočtovú techniku (hardware), na ktorej by si to mohol prehrať. Zverejnenie na web stránke banky súd nepovažuje za splnenie tejto povinnosti „informovania na trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi“ v zmysle cit. §18 ods. 1 ZSÚ. Pokiaľ by aj súd pripustil argumentáciu, že by zverejnenie na web stránke banky mohlo spĺňať kritérium predpokladané cit. právnou normou, povinnosťou žalobcu bolo pri vstupe do zmluvného vzťahu so žalovanou spotrebiteľkou presvedčiť sa o tom, či spotrebiteľ, žalovaný, resp. jeho právna predchodkyňa, mali vôbec prístup k internetu a hardware (PC, smart mobilné zariadenie, tablet atď.), v ktorom by si túto informáciu po prístupe do internetu mohli sprístupniť.

24. Ide o spotrebiteľský spor, kde dôkazné bremeno je na dodávateľovi finančnej služby, nie na spotrebiteľovi. V tomto spore tak žalobca neunesol dôkazné bremeno o splnení týchto skutočností, pričom súd opakuje, že apriori zverejnenie takejto informácie na internetovej stránke banky nepovažuje za splnenie povinnosti podľa §18 ods. 1 ZSÚ.

25. Takýto súdny výklad uvedených právnych noriem sa môže javiť ako tvrdý voči žalobcovi, ale treba mať na pamäti spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu, z ktorého žalobca vyvodzuje žalovaný nárok. Tento sa vyznačuje výrazne nerovným postavením, a to výrazne silnejším postavením banky ako dodávateľa finančnej služby na úkor žalovaného spotrebiteľa. Preto akýkoľvek eventuálne rozširujúci (extenzívny) súdny výklad uvedených právnych noriem nie je namieste.

26. V kontexte predošlého odseku súd ďalej uvádza: Ak by žalobca trval na tom, že zverejňoval výšku tejto úrokovej sadzby v každom svojom obchodnom mieste (inými slovami každej svojej „kamennej banke“), je neprípustná takáto právna argumentácia, žeby mal súd alebo veriteľ, banka vyžadovať nejaký proaktívny prístup zo strany bežného spotrebiteľa, ktorý by mal (v zmysle právnej argumentácie žalobcu dokonca námatkovo) fyzicky chodiť do pobočiek bánk a oboznamovať sa s takýmito vecami. Obzvlášť, ak spotrebiteľ netušil, v akých o prípadných časových odstupoch dochádzalo v banke k zmenám predmetných úrokových sadziieb a Všeobecné obchodné podmienky V. O. W. periódy „prehodnocovania“ úrokových sadziieb zo strany banky ani neuvádzali. A napokon, ak by to tak aj bolo, Všeobecné obchodné podmienky V. O. W., účinné od 1.10.2016, ktoré predložil žalobca v prílohe žaloby (čl. 4 súdneho spisu) a od ktorých sa Sadzobník poplatku za uplatnený nárok žalobcu odvíja, a ktoré zrejme sú a boli vyvesené na výveskách v obchodných priestoroch pobočiek banky, sú spísané tak mikroskopickými písmenami, že jednak sú prakticky nečitateľné a vzhľadom na ich obsah by priemerný spotrebiteľ potreboval niekoľko dní, aby sa s nimi oboznámil, tobôž ich pochopil.

27. A na záver: Samotná výška úrokovej miery z tohto povolenia prečerpania 28% je v rozpore s dobrými mravmi (§39 Občianskeho zákonníka), nakoľko je niekoľkonásobne vyššia ako priemerná miera úrokových sadziieb bánk v danom čase - august 2016. Priemerná miera úrokov poskytovaných bankami v mesiaci august 2016 sa od druhu spotrebiteľského úveru (do jedného roka, až nad päť rokov) pohybovala v sadzbách 7,8 - 8,98% (zdroj www:nbs.sk). Keby aj súd akceptoval, že toto prekročenie je porušením zmluvných povinností zo strany spotrebiteľa, a teda má sankčný charakter, a teda by mohlo byť prípustné, že je úrok vyšší, ako priemerná úroková miera bánk u poskytovaných úverov; aj v takom prípade úroková miera vo výške 28% ročne je ďaleko za súdom akceptovateľnými limitmi ich súladu s dobrými mravmi.

28. Žalobca v petite podanej žaloby nežiadal úrok z omeškania, preto sa súd týmto potenciálnym príslušenstvom žalovaného nároku nezaoberal.

29. Podľa §251 CSP, Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

30. Podľa §255 ods. 1, 2 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa §262 ods. 2 CSP, O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. V zmysle citovaného §262 ods. 2 CSP po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku rozhodne o výške trov konania súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník súdu.

33. K odvolacej námietke žalobcu voči aplikácii §257 CSP pre nepriznanie náhrady trov žalobcovi, súd uvádza, že po prehodnotení, a to hlavne po oboznámení sa s dedičským rozhodnutím o schválení dedičskej dohody, na základe ktorej súd pokračoval v tomto konaní s J. S. na strane žalovaného, je možné konštatovať, že žalovaný disponuje finančnými prostriedkami, ktoré mu budú povoľovať nahradiť trovy tohto súdneho konania žalobcovi, vrátane trov odvolacieho konania. Preto žalobcovi po prehodnotení vo výroku III. tohto rozsudku trovy konania, vrátane trov odvolacieho konania, v ktorom bol žalobca úspešný, súd priznal. V súlade s § 262 ods. 2 CSP bude výška trov konania vyčíslená samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

34. Podľa §251 CSP, Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

35. Podľa §255 ods. 1, 2 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa §262 ods. 2 CSP, O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. V zmysle citovaného §262 ods. 2 CSP po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku rozhodne o výške trov konania súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.